

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-60>

**TO THE ISSUE OF UNDERSTANDING THE PRINCIPLES
OF USING INFORMATION TECHNOLOGY AND INFORMATION
RESOURCES IN PUBLIC SERVICE**

**ДО ПИТАННЯ РОЗУМІННЯ ПРИНЦИПІВ ВИКОРИСТАННЯ
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ
РЕСУРСІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ**

Lebedenko O. M.

*External Postgraduate Student,
Scientific Institute of Public Law
Kyiv, Ukraine*

Лебеденко О. М.

*здобувач Науково-дослідного
інституту публічного права
м. Київ, Україна*

Відповідно до Європейських принципів публічна служба повинна бути професійною, доброчесною, політично нейтральною, базуватися на заслугах, бути орієнтованою на громадян. Згідно з висновками експертів Програми SIGMA, Україна відповідає багатьом Європейським принципам, зокрема в частині повноти та чіткості законодавчого регулювання державної служби, розмежування посад державної служби, політичних посад та інших посад в державних органах [1].

Цифровий перехід є не лише українським питанням, а й глобальним. Використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби дає широкий спектр переваг, проте місцева влада має бути готовою до цього вирішити потенційні проблеми та ризики, які супроводжують цей процес.

На сучасному етапі вироблено дев'ять принципів використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби, які є загальноприйнятими правилами цифровізації у всій публічній сфері. Їх функціональне навантаження прослідковується у підтриманні продуктивності, орієнтації на користувачів та переважно цифрової ролі адміністративних послуг [2].

Звісно використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби може сприяти досягненню мети ефективного та результативного адміністрування, покращення надання послуг, пропонуючи персоналізовану, орієнтовану на громадян та швидшу процедуру.

Наведене може бути досягнуто за умов розвитку таких напрямів, як:

1) орієнтація на громадянина – в основі лежить принцип людиноцентризму, як основного принципу адміністративного права;

2) цифрові компетентності і цифрова грамотність - оскільки процес Використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби стає невід'ємною частиною нашого суспільства, громадяни та публічні службовці повинні мати доступ до цифрових навичок та компетенцій, а також доступ до цифрових послуг, оскільки вони стають необхідною умовою для гідного життя і залишаються невід'ємною частиною «цифрового» та аналогового суспільства. Компетенції та навички є важливими для отримання позитивного досвіду роботи в Інтернеті і охоплюють як технічні навички, так і навички безпосередньо пов'язані з цифровими послугами/продуктами, так і наскрізні компетенції, такі як критичне мислення, цифрова культура та відповідальна поведінка, а також технічні навички, що дають змогу розуміти, як правильно користуватися певним сервісом або пристроями. Постачальники цифрових послуг та цифрового контенту також повинні брати до уваги потреби різних груп користувачів, щоб забезпечити їхню доступність (користувачі з інвалідністю, діти, люди похилого віку тощо);

3) простота, практичність у використанні та безпечність – хоча у процесі Використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби все більше і більше зосереджуються на програмному забезпеченні та контенті, тим не менш, цей процес спирається на розподілену, функціональну і добре підтримувану інфраструктуру і доступну, якісну, надійну і безпечну систему;

4) ефективність – результативність процесу Використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби;

5) залученість та дотичність (демократична участь) – до реалізації процесу Використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби дотичні усі публічні службовці та інші зацікавлені сторони, та кожен відчуває свою залученість до успіху його реалізації;

6) єдність – публічна служба спрямована на служіння громадянам, проте варто вказати на взаємообумовленість та пов'язаність цих правовідносин;

7) креативність – впровадження нових підходів в процесі Використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби;

8) недискримінація, інклюзія та доступність – принцип, який тісно пов'язаний з основоположними правами людини та означає здатність людей, які належать до соціально чутливих груп, отримувати доступ і інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби нарівні з іншими;

9) повага до прав людини та прав дитини в цифровому просторі – забезпечення дієвого захисту під час використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби;

10) прозорість – застосовують для того, щоб особи під час використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби, мали вичерпну інформацію про результати й наслідки політики та про процес прийняття рішень;

11) конфіденційність та захист даних – це під час використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби користувач інформацією зберігає її конфіденційність, дотримуючись встановлених правил ознайомлення з нею.

12) кібербезпека – комплекс процесів, практичних порад і технологічних рішень, які допомагають захистити важливі системи й дані від несанкціонованого доступу під час використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби;

13) контроль користувачів – моніторинг робочих операцій користувача на предмет їх відповідності корпоративним політикам під час використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби.

Відповідно, на нашу думку, до принципів використання інформаційних технологій та інформаційних ресурсів у сфері публічної служби доцільно віднести: принцип орієнтації на громадянина; принцип впровадження цифрових компетентностей і цифрової грамотності; принцип простоти, практичності у використанні та безпеки; принцип ефективності; принцип залученості та дотичності (демократичної участі); принцип єдності; принцип креативності; принцип недискримінації, інклюзії та доступності; принцип поваги до прав людини та прав дитини в цифровому просторі; принцип відкритості та прозорості; принцип конфіденційності та захисту даних; принцип кібербезпеки; принцип контролю користувачів.

Література:

1. Стратегія реформування державного управління України на 2022-2025 роки, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 липня 2021 р. № 831-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/deyaki-pitannya-reformuvannya-derzhavnogo-upravlinnya-t210721>
2. Emilie Chevalier and Eva Mª Menéndez Sebastián Digitalisation and Good Administration Principles *European Review of Digital Administration & Law* Erdal 2022, Volume 3, Issue 1, p. 5-8.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-61>

FUNCTIONS OF ADMINISTRATIVE LAW SUPPORT FOR IMPLEMENTING POLICY ON INDIVIDUAL SPORTS DEVELOPMENT

ФУНКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ СПОРТИВНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Heller E. B.

*External
Postgraduate Student, Scientific
Institute of Public Law
(Kyiv, Ukraine)*

Геллер Є. Б.

*здобувач Приватної установи
«Науково-дослідний інститут
публічного права»
м. Київ, Україна*

Європейський досвід системи спортивного розвитку особистості свідчить, що територіальний принцип розподілу функцій керівництва тягне за собою також розмежування компетенцій і відповідальності державних і територіальних органів управління. Це означає, що на державному рівні реалізуються ключові загальні управлінські функції, тоді як на регіональному чи місцевому рівні органи місцевого самоврядування, насамперед, орієнтовані на підтримку масового спорту та розвиток концепції «спорт для всіх» [1].

Саме це призводить до формування інфраструктури спортивного розвитку особистості, що враховує основні потреби особливо населення в сільських громадах.